

мой ! Защо да съм жена немощна!.....

Пузолянката не беше вече тая истата, която от десет дена насам толкоз пъти бѣ проклевала боеветѣ, сега тя остищаше че незнайна нѣкоя сила ѣх тѣскаше. Като нѣмаше вече какво да изгуби освѣтъ животътъ си, на радостъ сѣрдце го бѣ жертвувала за Маріѣ Арскѣ.

Но внезапно келіята се отваря, вѣзва единъ человекъ, и той бѣше Янинуарій Аннезо.

А Марія, която го бѣше видѣла какъ защищаше рыба-рища въ послѣднитѣ му минути, пріе го съ едно трогателно умилеіе.

— Аннезо, всичко ся вече свърши ! всичко пропадижъ.

— Всичко може да започне изново ! всичко може бы да ся избави, отговори Аннезо, ако бы ты рачила да ми станешъ съюзница !

— За да отгървемъ Маріѣ Арскѣ ли ?

— И неѣхъ и всичкый Неаполь ! Послушай мя.....

И съ краснорѣчіето на славолубецъ който ставаше отъ паденіето си, съ съ способность-тъ на подличникъ, който знаеше да подличи всяко едно лице, оржжаринътъ слѣдуваше да говори така.

— “Огъ вчерашното прѣхласнуваніе народътъ тая сутрина падижъ въ недовѣріе, като гледа Французскѣтъ и Испанскѣтъ флотъ, дука Арскаго и дука Гюизи че стоятъ мирно и не ся ударятъ, народътъ има въ подозрѣніе тѣзи прѣдполаганы неприятели, че сѣхъ въ тайно съзаклатіе противу неговитъ свободности. Сѣди ако съмъ съдѣйствуваъ и азъ въ нѣщо за тѣзи подозрѣнія..... Подкральтъ и Хенрихъ Гюизи ми спомогнахъ съ неспособность-тъ си, като унищожихъ Мазаніеловитъ цѣны за хлѣбътъ и вѣстановихъ пакъ първитъ. Тая работа раздигна общо въстаніе въ прѣдградіята..... всичкы дигатъ главъ, бержтъ ся на купъ, укоряватъ Шатильона и братовчеда му че лѣстятъ градътъ и че нѣматъ друго намѣреніе, освѣтъ първитъ да ся вѣичѣе съ Маріѣ